

Megtámadták a Kass-szálló elárverezését

Czivin Vilmosék az árverés megsemmisítését kérik a telekkönyvi hatóságtól

(A Délmagyarország munkatársától.) Részletesen beszámoltunk néhány nappal ezelőtt a Kass-szálló ingatlanárveréséről. Jelenlétük azt is, hogy ifj. Kass János a régebbi ingóárverés ellen különböző szabálytalanságokra való hivatkozással előterjesztéssel élt és kérte az árverés megsemmisítését. Ujabb fordulat történt hétfőn az ingatlanárverés ügyében. A Kass ingatlanát a december 30-án tartott árverésen a Szeged-Csongrádi Takarékpénztár Rt. részére. Az ingatlanárverés megsemmisítése iránt két jelzálogos hitelező: Czivin Vilmos és ifj. Czivin Vilmos dr. Mezei Sándor ügyvéd útján hétfőn előterjesztést nyújtott be a szegedi telekkönyvi hatósághoz, amelyben a jelzálogos hitelezők az ingóárverés megsemmisítését kérik.

Czivin Vilmos előterjesztésében azt sérelmezi, hogy részére az árverési hirdetmény és árverési feltételek kikészítését el sem rendelék, ilyen kikészítés meg sem történt, holott a törvény a jelzálogos hitelező részére az árverés megsemmisítésének terhe alatt parancsollag elrendeli a kikészítést. Előadja, hogy ő bár értesítést nem kapott, az árverés foganatosítására halasztó hatállyal bíró előterjesztést és felfolyamodást nyújtott be az árverés előtt, az árverést mégis megtartották, holott a törvény szerint az árverést már ezen okból is mellőzni kellett volna.

Ifj. Czivin Vilmos azt sérelmezi előterjesztésében, hogy az árverés előtt benyújtott előterjesztése ellenére történt az árverés. De más kifogásokat is emel. Előadja, hogy az árverésen egyedüli árvevő az árvevő a végrehajtó Szeged-Csongrádi Takarékpénztár volt, amely verseny nélkül árverezett és az ingatlan valóságos értékén messze alulmaradó alacsony vételárért. A szegedi törvényszék állandó gyakorlata az — mondja az előterjesztés —, hogy az árverést oly esetben, mikor a végrehajtó verseny nélkül árverez, megsemmisíti. Az előterjesztett módosítások — mondja tovább az előterjesztés — elősegítették volna a vevők versenyét, illetve jelentkezését, míg az eredeti feltételek elriasztották a vevőket. Az előterjesztés kifogásolja a kikiáltási ár túlmagasságát is. A kikiáltási árat tévesen állapították meg —

folytatja — és a magas kikiáltási ár elriasztotta a vásárolni szándékozókat. Ilyen feltételek mellett az árverésen kialakuló verseny a vételárát a megfelelő szintre emelte volna, ami

egyaránt érdeke lett volna a Csongrádinak és a hátrább álló jelzálogos hitelezőknek.

Az előterjesztés végül, többrendbeli alaki sérelem hangoztatása mellett, azt panaszolja, hogy az árvevő és végrehajtó takarékpénztár által bejelentett vevő, az Áru- és Ingatlanforgalmi Rt., az árveréskor a cégjegyzékbe bevezetve és kihirdetve nem volt, enélkül pedig nem is létezhetett abban az időben; — nemlétező személy pedig telekkönyvi jogokat nem szerezhet, kötelezettséget a fizetésre nem vállalhat.

A benyújtott előterjesztések ügyében rövidesen dönt a telekkönyvi hatóság.

„A szeretet szent jelszava csak a népkonyhában és az alamizsnaosztásban jelentkezik”

Kéthly Anna és Kertész Miklós beszéde a szociáldemokrata pár vacsoráján

(A Délmagyarország munkatársától.) A szociáldemokrata párt belvárosi szervezete szombaton este pártvacsorát rendezett a Hági különtermében, ahol megjelentek Kéthly Anna és Kertész Miklós országgyűlési képviselők is. A társasvacsorán többszázan vettek részt, sokan kiszorultak a teremből.

A vacsora végeztével dr. Valentiny Ágoston pártelnök mondotta az első beszédet.

— Sok helyen — mondotta —, ahol most a demokráciát sikerült háttérbe szorítani, a szocializmus haláláról kezdenek beszélni, — de elfelejtik, hogy a szocializmus halálát annak történeti adottsága és hivatása lehetetlenné teszi, mert a szocializmus a civilizáció kérdése. A középosztálynak a politikai eszmékkel szemben való teljes közönye teszi mindinkább lehetővé, hogy számos országban diktátorok kormányoznak.

A megnyitó beszéd után

Kéthly Anna

mondotta el nagy figyelemmel kísért beszédét. Azzal kezdte felszólalását, hogy valamilyen új munkamódszer és eszköz új világrendet terem.

— Most egy új társadalmi átalakulásnak

éljük az idejét — mondotta — és az egész világon ennek az új társadalmi rendnek érezni a szülési fájdalmait. Mi ennek a társadalmi átalakulásnak közvetlen tanúi vagyunk, ezt teljes egészében nem vagyunk képesek felemészteni. Sokan azt tartják, hogy a társadalom betegségei gyógyíthatók; akadnak diktátorhajlamuk, kiagyalnak új módszereket, a kapitalista tervgazdálkodás fából-vaskarikáját, új vámkat, gazdasági háborukat, a profitmentés mindenféle tervét. Negyvenegy fokos lázban élünk és ebben a beteges atmoszférában születnek meg a tervek, intézkedések és vállalkozások. Sokan ebben az összevisszaságban és kapkodásban rendszert látnak, mi szocialisták azonban felismertük ebben a beteges, társadalmi rendszerben a végvonaglás jeleit. Látnak szerte a világban a milliárdnyi éhező embert, a lerongyolódott tömeget, az emberfeleslegeket, akiket nem képesek ellátni, látjuk az esztelenül nagy pazarlást, a géperőnek, valamint az embernek a végsőig való kihasználását, ugyanakkor, amidőn milliószámra éheznek, munkanélkül tengődnek az emberek.

— Egyik oldalán a milliárdnyi munkanélküli, fiatal, munkáráváró ember, családapa, kitaszítva az utcára, mert az öregek feltételekén őrzik a helyüket és nem adják át azoknak, akiknek fel kellene őket váltani a munkában. Ebben a világban lesülyedt a szeretet értéke, mert a szeretet szent jelszava csak a népkonyhában és az alamizsnaosztásban jelentkezik. A cél igen átlátszó, ezekkel az eszközökkel akarják a tömeget lealacsonyítani, elvenni emberi méltóságukat. Sok helyen ebben a válságos, súlyos időkhöz megtevesztésül azt hirdetik, hogy a szociáldemokrácia a halálán van. De mi Gallilei szavaival válaszolunk erre és azt mondjuk, hogy „mégis mozog a föld”, a szociáldemokráciát nem lehet legyőzni.

Nagy taps fogadta Kéthly Anna beszédét, csak percek múlva tudott szóhoz jutni a pártvacsora másik szónoka:

Kertész Miklós,

aki a szegedi magántisztviselők gyűlésén is fel akart szólalni, de a gyűlés megtartását — mint jelentették — a rendőrség betiltotta. Beszédében külpolitikai kérdésekkel foglalkozott. Hivatkozott elsősorban az Egyesült Államok külpolitikájára és megemlítette, Roosevelt első intézkedései közé tartozott, hogy megbélyegezte az amerikai tőke mohó profitéhségét, Roosevelt felelőssé tette a tőkét, hogy Amerikában, ahol nem szenvedtek a háborútól és a békeszerződések súlyosságától, mégis az ipari és a gazdasági válság következtében 11 millió ember van munkanélkül.

A következőkben a leszerelés problémájával foglalkozott és megállapította, hogy a leszerelés kezdeményezését mindegyik érdekelt állam a szomszédjától várja, mert egyik állam sem akarja előbb letenni a fegyvert, mint a másik. Ez a bizalom legteljesebb hiányára mutat és hogy mennyire nem őszinte a leszerelés iránti kezdeményezés, mutatja az, hogy köz-

ják, míg új lombosodás és új tavasz éri évtizedes törzsüket...

Es Nyilassy művészetéről írni fognak, amíg a festészetben szépek találhatják a fény, szín, az erő és az élet lehellete.

Nem halt meg, csak aludni tért...

Lengyel Vilma.

Nyilassy Sándor egészségi állapota már néhány évvel ezelőtt megrendült. A kiváló művész igen sokat betegeskedett, bizalmasai előtt gyakran panaszkodott és sokszor hangoztatta, hogy nem huzza sokáig. Néhány héttel karácsony előtt elterjedt már a hír, hogy felvétette magát az egyik klinikára. Ez a hír akkor valótlannak bizonyult és mindössze annyi alapja volt, hogy Nyilassy megvizsgáltatta magát, de nem maradt a klinikán.

Közvetlenül karácsony előtt megbetegedett és akkor a belgyógyászati klinika diagnosztikai osztályára feküdt be, itt azonban csak néhány napig maradt, majd átvitték a belgyógyászati klinikára. Kisebb mértékű tüdőgyulladást állapítottak meg. Maga ez a betegség nem lett volna veszedelmes, de a tüzetes orvosi vizsgálat alkalmával kiderült, hogy nagyon gyenge a szíve. Ezért a legnagyobb figyelemmel kezelték és a gondos kezelés következtében néhány nappal ezelőtt már mutatkozott is állapotában a javulás. Szombaton igen jól érezte magát és ő maga mondta kezelőorvosainak, hogy most már erősen bizik a felgyógyulásában. Jókedvűen elbeszélgetett látogatóival, jó étvágyal elkezdett, este, hét óra után megvacsorázott. Házvezetőnőjét, aki ugyszólván állandóan beteggyámmellett tartózkodott, a vacsora elfogyasztása után hazaküldte valamiért.

Nyilassy Sándor egyedül maradt a betegszobában. Negyed nyolc lehetett, amikor a házvezetőnő visszaérkezett és benyitott a szobába. Nyilassy

Sándor mozdulatlanul feküdt az ágyában. A házvezetőnő az első pillanatokban azt hitte, hogy a beteg elaludt, de azután gyanússá vált vörösárga arca, félig nyitott szeme. Riadtan költögetni kezdte és akkor látta, hogy már nincsen élet benne. Keze, teste még meleg volt, néhány perccel előbb halhatott meg.

A házvezetőnő rémülten futott az orvosokért, akik azonban már nem tehettek semmit, csak azt állapíthatták meg, hogy Nyilassy Sándor kiszorult.

A Délmagyarország munkatársa beszélt a kezelő orvossal, aki ezeket mondta Nyilassy betegségéről és haláláról:

— Nyilassy Sándor nagyon beteg volt. Halálát nem a tüdőgyulladás okozta, hanem régi, elhanyagolt szívbaja. A tüdőgyulladásból elég gyorsan gyógyult és már azt hittük, hogy minden veszedelem elmúlt fölé, hogy beteg szíve kibírta ezt a próbát. Ezért jött váratlanul a halála éppen azon a napon, amikor először érezte magát nagyon jól. Jóétvágyal fogyasztotta el vacsoráját és vacsora után, amikor egyedül maradt, fellepett a szívgyengeség és az pillanatok alatt megölte.

Nyilassy Sándort a város a maga halottjának tekinti és gondoskodik a temetéséről. Az elhunyt művészt szerdán délelőtt 10 órakor temetik el a belvárosi temető halottasházából. A temetésen a város tanácsa testületileg megjelenik és koszorút helyez a koporsóóra. Testületileg vesz részt a művész végtisztességán a Dugonics-Társaság is, amelynek régi tagja volt és amelynek nevében dr. Tonelli Sándor alelnök búcsúztatja el. A Dugonics-Társaság elnöksége felkéri a Társaság tagjait, hogy minél nagyobb számban jelenjenek meg a temetésen.